

L'acollida

Ningsu Luo

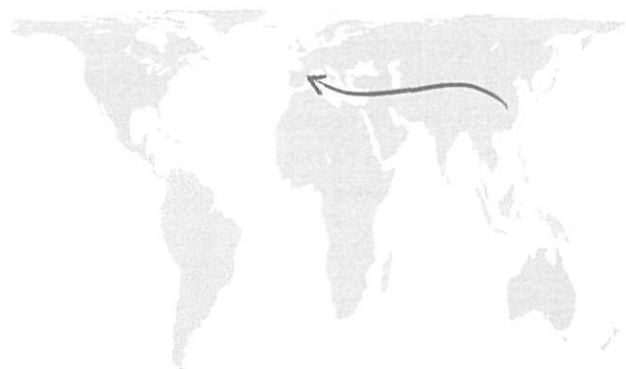
Em dic Ningsu Luo. Sóc d'origen xinès. Visc a Girona des de l'any 1998. Treballo a la Universitat de Girona com a professor al Departament d'Electrònica, Informàtica i Automàtica. Sóc actual-

ment director del programa de doctorat en Tecnologies de la Informació. Abans, havia treballat també a la Universitat Politècnica de Catalunya a Barcelona i a la Universitat del País Basc a Bilbao. En total, fins ara fa més de 7 anys que visc a Catalunya.

A mi, m'encanta viure a Girona. És una ciutat petita pel nombre d'habitants. Però la ciutat té quasi de tot. La Costa Brava i les muntanyes estan a una distància d'uns 30 minuts en cotxe. La comunicació amb Barcelona és molt bona. Quan arriba el mes de maig, la ciutat es converteix en una immensa mar de flors. Aquí, una persona pot gaudir d'una vida tranquil·la en plena naturalesa: cel blau, boscos verds, jardins florals, aire net, la qual cosa és difícil de trobar en una ciutat gran i industrialitzada. Quan tinc temps, m'agrada passejar per la ciutat vella i la zona de la muralla de Girona.

Sobre la vida dels xinesos a Girona, la veritat és que la comunitat xinesa d'aquí és totalment minoritària comparada amb les d'altres països estrangers. Encara no s'ha creat cap associació xinesa a Girona i per tant no hi ha una relació col·lectiva. Quan arribin les festes xineses importants, per exemple la Festa de Primavera (l'any nou xinès), no es farà cap celebració als carrers de Girona, com la que sí fan els xinesos de Madrid. Aquí, aquest tipus de celebració es limita a un àmbit petit entre els amics o els familiars. La majoria dels xinesos a Girona treballen als restaurants xinesos i una altra part de la gent es dedica als negocis com les botigues del tipus «tot a cent». També hi ha pocs xinesos com jo que facin professions diferents: acupuntura, medicines tradicionals xineses, etc.

És evident que existeix una gran diferència entre la cultura xinesa i la catalana. Els xinesos, abans de venir, ja coneixen Cata-

Ningsu Luo — Nascut a Nanjing (Xina) — Resident a Girona

lunya, especialment Barcelona, pels Jocs Olímpics de 1992, i una mica Girona, per Salvador Dalí, ja que s'han organitzat diverses exposicions de les seves obres els últims anys a la Xina. Però, curiosament, hi ha molts aspectes semblants entre els xinesos i els catalans: per exemple, tant els uns com els altres són gent molt treballadora, però també molt estalviadora. A pesar d'haver residit molts anys aquí, els xinesos conserven normalment la seva cultura de menjar: els arrossos, sense anar més lluny, són imprescindibles per als xinesos cada dia, com el pa per als catalans.

Després de viure des de fa cinc anys a Girona, em sembla que la societat gironina és molt oberta, acollidora i culta. Observo una cosa important: que els gironins i les gironines mantenen, en general, una bona relació amb els estrangers. Penso que l'alt nivell econòmic i cultural fa que una societat sigui més comprensiva i això facilita la integració dels estrangers a la comunitat on resideixen. A Girona, hi ha un alt percentatge d'immigrants estrangers que hi viuen. Fins ara, la convivència dels xinesos

amb l'altra gent és molt bona. Tothom sap que la societat catalana necessita els immigrants estrangers per al seu desenvolupament econòmic. Però, probablement, el problema de la llengua ha impedit que s'aconsegueixi una més ràpida integració dels immigrants a la societat catalana.

Penso sempre que, quan un estranger arriba a Catalunya, la primera cosa que ha de fer és intentar adaptar-se a la societat catalana: respectant la cultura pròpia del territori i aprenent com a primer pas l'idioma català. Però, per què els estrangers, deixant de banda els de l'Amèrica Llatina, usen més el castellà que el català en la seva vida quotidiana? Veig que aquí hi ha com a mínim dues causes. En primer lloc, és pràcticament impossible de poder trobar alguns mitjans (llibres, cintes, vídeos, etc.) per aprendre català si vius fora de Catalunya. En canvi, és relativament fàcil de fer-ho en castellà. En segon lloc, si mires el preu de les classes de català, que costarien uns 150 euros per un curs de 40 hores. ¿Quants diners s'hauran de gastar per poder tenir un nivell acceptable? L'alt preu de les classes de català suposa una gran barrera econòmica per a molta gent que no disposa de recursos suficients per poder fer-ho. Llavors, penso que una possible solució per salvar o fomentar el català, que és el símbol de la identitat de la comunitat catalana, no seria la de fer tantes lleis lingüístiques, sinó intentar donar classes de català gratuïtament o a baix preu per a tota la gent que té voluntat d'aprendre'l, com el que s'està fent a Alemanya amb el seu idioma.

